

ПАРЄМІЇ

НА

БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ

ПЕРЕДШЕОСВЯЧЕННЯ ДАРІВ

СВЯТОГО ОТЦА НАШОГО

ГРИГОРІА ДВОСЛОВА

Перша середа

Прокімен, гл. 5: Ти, Господи, захорониш нас * і збережеш * від роду цього * і повік. (Пс. 11:8)

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного. (Пс. 11:1)

З книги Буття читання (1:24-2:3)

І сказав Бог: нехай родить земля живу душу за родом її, тварин і плазунів, і звірів земних за родом їхнім. І стало так. І створив Бог звірів земних за родом їх, і худобу за родом її; і всіх плазунів земних за родом їх: і побачив Бог, що добре воно. І сказав Бог: створімо людину за образом Нашим і за подобою Нашою, і нехай вона володіє рибами морськими, і птахами небесними, і звірами, і худобою, і всією землею, і всіма плазунами по землі. І створив Бог людину за образом Своїм, за образом Божим створив її: чоловіка і жінку, створив їх. І благословив їх Бог, і сказав їм Бог: плодіться й розмножуйтесь, і наповнюйте землю, і володійте нею, владарюйте над рибами морськими, і над звірами, і над птахами небесними, і над усією худобою, і над усією землею, і над усіма плазунами, що на землі. І сказав Бог: ось Я дав вам усяку траву, що сіє насіння, яка є по всій землі, і всяке дерево, яке має в собі плід, що дає насіння; – це буде вам на поживу; а всім звірам земним, і всім птахам небесним, і всякому плазуну на землі, що має душу живу, дав Я всяку траву зелену на поживу. І стало так. І побачив Бог усе, що Він створив, і що дуже добре воно. І був вечір, і був ранок, – день шостий. Так були створені небо й земля, і все воїнство їх. І звершив Бог до сьомого дня діла

Свої, які він робив, і спочив у день сьомий від усіх діл Своїх, які чинив. І благословив Бог день сьомий, і освятив його, бо того дня спочив від усіх діл Своїх, які Бог чинив і створював.

Прокімен, гл. 6: Зглянься * і вислухай мене, о Господи, * мій Боже; * Господи, мій Боже. *(Пс. 12:4)*

Стих: Доки, о Господи, зовсім забуватимеш мене? Доки ховатимеш лице Твоє від мене? *(Пс. 12:1-2)*

З книги Приповідок читання *(2:1-22)*

Сину мій, якщо ти приймеш слова мої і збережеш у собі заповіді мої, так що вухо твоє буде уважним до мудрости, і прихилиш серце твоє до розсудливости; якщо будеш закликати знання і взивати до розуму; якщо будеш шукати його, як срібло, і розшукувати його, як скарб, то зрозумієш страх Господній і знайдеш пізнання в Бозі. Бо Господь дає мудрість; з уст Його – знання й розум. Він зберігає для праведних спасіння; Він – щит для тих, хто живе непорочно. Він охороняє путі правди й оберігає стежки праведних Своїх. Тоді ти зрозумієш правду і правосуддя, і прямоту, і всяку добру дорогу. Коли ввійде мудрість у серце твоє, і знання буде приємним душі твоїй, тоді розсудливість буде оберігати тебе, розум буде охороняти тебе, щоб врятувати тебе від путі лихої, від людини, яка говорить неправду, від тих, хто залишає шляхи прямі, щоб ходити дорогами темряви; від тих, які радіють, чинячи зло, захоплюються злим розбещенням, у яких дороги куриві, і які блукають на стежках своїх; щоб спасти тебе від дружини іншого, від чужої, яка

говорить м'які слова свої, яка залишила керівника юности своєї і забула завіт Бога свого. Дім її веде до смерті, і стежки її – до мертвих; ніхто із тих, хто входить до неї, не повертається і не стає на путь життя. Тому ходи дорогою добрих і тримайся стежок праведників, тому що непорочні будуть жити на землі і смиренні будуть перебувати на ній, а беззаконники будуть знищені з землі, і віроломні будуть викорінені з неї.

Перша п'ятниця

Прокімен, гл. 5: Нехай Господь * вислухає тебе * під час скрути. (Пс. 19:1)

Стих: Нехай захистить тебе ім'я Бога Якового. (Пс. 19:2)

З книги Буття читання (2:20-3:20)

І нарік Адам імена всім тваринам і птахам небесним, і всім звірам польовим; але Адамові не знайшлося помічника, подібного до нього. І навів Господь Бог на Адама міцний сон; і коли той заснув. Він узяв одне з ребер його, і закрити те місце плоттю. І створив Господь Бог із ребра, взятого у чоловіка, жінку, і привів її до чоловіка. І сказав чоловік: ось, це кістка від кісток моїх і плоть від плоті моєї; вона буде зватися жінкою, бо взята від чоловіка свого. Тому покине чоловік батька свого і матір свою, і пристане до жінки своєї, – і стануть вони однією плоттю. І були вони нагі обоє, Адам і дружина його, і не осоромились. Змій був хитріший за всіх польових звірів, яких Господь Бог створив. І сказав змії жінці: чи дійсно Бог наказав не їсти ні з якого дерева у раю? І відповіла жінка змієві: плоди з дерев ми можемо їсти, тільки плодів дерева, що посередині раю, – Бог сказав: не їжте їх, і не доторкайтесь до них, щоб вам не померти. І сказав змії жінці: ні, не вмрете, але знає Бог, що того дня, коли ви з'їсте їх, розкриються ваші очі, і ви станете, немов боги, що знають добро і зло. І побачила жінка, що дерево добре для їжі, і що воно приємне для очей і жадане, тому що дає знання; і взяла плодів його і їла; і дала також чоловікові своєму, і він їв. І розкрилися очі у них обох; і пізнали вони, що нагі, і зшили вони фігове листя, і зробили собі

оперезаний. І почули вони голос Господа Бога, Який ходив по раю під час прохолоди дня. І сховалися Адам і його жінка від Господа Бога між деревами раю. І покликав Господь Бог Адама і сказав йому: Адаме, де ти? Він сказав: почув я Твій голос у раю – і злякався, тому що я нагий, і сховався. І сказав Бог: хто сказав тобі, що ти нагий? Чи не їв ти з того дерева, з якого Я заборонив тобі їсти? Адам сказав: жінка, яку Ти мені дав, вона дала мені з того дерева, і я їв. І сказав Господь Бог жінці: що це ти зробила? Жінка сказала: змії спокусив мене, і я їла. І сказав Господь Бог змію: за те, що ти зробив це, ти проклятий перед усіма тваринами і перед усіма звірами польовими; ти будеш ходити на череві твоїм, і будеш їсти порох у всі дні свого життя; Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між сім'ям твоїм і між сім'ям її. Воно буде уражати тебе в голову, а ти будеш жалити його в п'яту. Жінці сказав: примножуючи примножу скорботи твої у вагітності твоїй; у болях будеш народжувати дітей, і до чоловіка твого жадання твоє, і він буде панувати над тобою. Адамові ж сказав: за те, що ти послухав голос жінки своєї і їв від дерева, про яке я заповідав тобі, говорячи: не їж від нього, – проклята земля через тебе, у скорботі будеш їсти від неї в усі дні життя свого; тернину й осот вона буде родити тобі, і ти будеш їсти траву польову; у поті лиця твого будеш їсти хліб, поки не повернешся в землю, з якої ти взятий, бо ти порох – і до порохи повернешся. І нарік Адам ім'я жінці своїй: Єва, бо вона стала матір'ю всіх, хто живе.

Прокімен, гл. 6: Вознесися, Господи, * у Твоїй силі, * і ми будемо * співати * і славити Твою могутність. *(Пс. 20:14)*

Стих: О Господи, в силі Твої цар радіє. *(Пс. 20:1)*

З книги Приповідок читання *(3:19-34)*

Господь премудрістю створив землю, небеса утвердив розумом; Його премудрістю розкрилися безодні, і хмари проливають росу. Сину мій, не випускай їх з очей твоїх; бережи розсудливість і здоровий розум, вони будуть життям для душі твоєї і прикрасою для шиї твоєї. Тоді у безпеці підеш дорогою твоєю, і нога твоя не спіткнеться. Коли ляжеш спати – не будеш боятися, і коли заснеш – сон твій буде приємним. Не будеш боятися несподіваного страху і пагуби від нечестивих, коли вона прийде, тому що Господь буде упованням твоїм і збереже ноги твої від тенет. Не відмовляй у благодіянні тому, хто потребує, коли рука твоя у силі допомагати. І не кажи другу твоєму іди і прийди знову, і завтра я дам, коли ти маєш при собі; бо ти не знаєш, що принесе день грядущий. Не задумуй проти ближнього твого зла, коли він подорожній і надіється на тебе. Не ворогуй з людиною даремно, коли вона не вчинила тобі зла. Не уподібнюйся людині, яка чинить насильство, і не обирай жодного з шляхів її, тому що мерзотний перед Господом розбещений, а з праведними Він єднається. Прокляття Господнє на домі нечестивого, а оселі праведних Він благословляє. Господь гордим противиться, а смиренним дає благодать.

Друга середа

Прокімен, гл. 6: Веселіться * у Господі * і радуйтеся * праведні. (Пс. 31:11)

Стих: Блаженні, яким прощено беззаконня. (Пс. 31:1)

З книги Буття читання (4:16-26)

І вийшов Каїн з-перед лиця Господнього, й осів у країні Нод, на схід від Едену. І Каїн пізнав свою жінку, і стала вона вагітна, і вродила Еноха. І збудував він місто, і назвав ім'я тому містові, як ім'я свого сина: Енох. І народився в Еноха Ірад, а Ірад породив Мехуяїла, а Мехуяїл породив Метушаїла, а Метушаїл породив Ламеха. І взяв собі Ламех дві жінки, ім'я одній Ада, а ймення другій Цїлла. І породила Ада Явала, він був батьком тих, що сидять по наметах і мають череду. А ймення брата його Ювал, він був батьком усім, хто держить у руках гусли й сопілку. А Цїлла також породила Тувалкаїна, що кував всіляку мідь та залізо. А сестра Тувалкаїнова Ноема. І промовив Ламех до жінок своїх: Адо й Цїлло, послухайте ви мого голосу, жони Ламехові, почуйте ви слова мого! Бо якби я мужа забив за уразу свою, а дитину за рану свою, і як буде усемеро пімщений Каїн, то Ламех у сімдесятеро й семеро! І пізнав Адам ще свою жінку, і сина вона породила. І назвала ймення йому: Сиф, бо Бог дав мені інше насіння за Авеля, що забив його Каїн. А Сифові теж народився був син, і він назвав ймення йому: Енош. Тоді зачали були призивати Ймення Господнє.

Прокімен, гл. 1: Будь, Господи, * милість Твоя на нас, бо уповали * ми на Тебе. (Пс. 32:22)

Стих: Радуйтеся праведні, у Господі. (Пс. 32:1)

З книги Приповідок читання (5:15-6:3)

Чи ж мають на вулицю вилиті бути джерела твої, а на площі потоки твоєї води? Нехай вони будуть для тебе, для тебе самого, а не для чужих із тобою! Хай твоє джерело буде благословенне, і радій через жінку твоїх юних літ, вона ланя любовна та серна прекрасна, її перса напоють тебе кожночасно, впивайся ж назавжди коханням її! І нащо, мій сину, ти маєш впиватись блудницею, і нащо ти будеш пригортати груди чужинки? Бож перед очима Господніми всі дороги людини, і стежки її всі Він рівняє: власні провини безбожного схоплять його, і поворозям свого гріха буде зв'язаний він, помиратиме він без напучування, і буде блукати в великій глупоті своїй!... Мій сину, якщо поручився ти за свого ближнього, дав руку свою за чужого, ти попався до пастки з-за слів своїх уст, схоплений ти із-за слів своїх уст! Учини тоді це, сину мій, та рятуйсь, бо впав ти до рук свого ближнього: іди, впади в порошок, і на ближніх своїх напірай.

Друна п'ятниця

Прокімен, гл. 4: Милість Твоя і Твоя вірність * хай мене завжди збуригають. (Пс. 39:12)

Стих: Надіявся, на Господа надіявся я твердо. (Пс. 39:2)

З книги Буття читання (5:32-6:8)

І був Ной віку п'ять сотень літ, та й породив Ной Сима, Хама та Яфета. І сталося, що розпочала людина розмножуватись на поверхні землі, і їм народилися дочки. І побачили Божі сини людських дочок, що вродливі вони, і взяли собі жінок із усіх, яких вибрали. І промовив Господь: Не буде Мій Дух перемагатися в людині навіки, бо блудить вона. Вона тіло, і дні її будуть сто і двадцять літ. За тих днів на землі були велетні, а також по тому, як стали приходити Божі сини до людських дочок. І вони їм народжували, то були силачі, що славні від віку. І бачив Господь, що велике розбещення людини на землі, і весь нахил думки серця її тільки зло повсякденно. І пожалкував був Господь, що людину створив на землі. І засмутився Він у серці Своїм. І промовив Господь: Зітру Я людину, яку Я створив, з поверхні землі, від людини аж до скотини, аж до плазунів, і аж до птаства небесного. Бо жалкую, що їх Я вчинив. Але Ной знайшов милість у Господніх очах.

Третя середа

Прокімен, гл. 4: Надіюсь на ласку Божу * повік – віки. (Пс. 51:10)

Стих: Чого ти, злобою хвалишся? (Пс. 51:3)

З книги Буття читання (7:6-9)

А Ной був віку шістисот літ, і стався потоп, вода на землі. І ввійшов Ной, і сини його, і жінка його, і невістки його з ним до ковчегу перед водою потопу. Із чистої худоби та з худоби, що нечиста вона, і з птаства, і всього, що плазує на землі, по двоє ввійшли до Ноя до ковчегу, самець і самиця, як Бог Ноеві був ізвелів.

Прокімен, гл. 4: Коли Бог поверне * долю люду Свого. (Пс. 52:7)

Стих: Безумний каже в своїм серці: Немає Бога. (Пс. 52:3)

З книги Приповідок читання (9:12-18)

Якщо ти змудрів то для себе змудрів, а як станеш насмішником, сам понесеш! Жінка безглузда криклива, нерозумна, і нічого не знає! Сідає вона на сидінні при вході до дому свого, на високостях міста, щоб кликати тих, хто дорогою йде, хто путтю своєю простує: Хто бідний на розум, хай прийде сюди, а хто нерозумний, то каже йому: Вода крадена солодка, і приємний прихований хліб... І не відає він, що самі там мерці, у глибинах шеолу запрошені нею!

Третя п'ятниця

Прокімен, гл. 4: Пошли нам допомогу на гнобителя, * бо марна людська допомога. (Пс. 59:13)

Стих: Боже, ти нас відкинув, Ти розбив нас. (Пс. 59:3)

З книги Буття читання (8:4-22)

А сьомого місяця, на сімнадцятий день місяця ковчег спинився на горах Араратських. І постійно вода спадала аж до десятого місяця. А першого дня десятого місяця завиднілися гірські вершки. І сталося по сорока днях, Ной відчинив вікно ковчегу, що його він зробив. І вислав він крука. І літав той туди та назад, аж поки не висохла вода з-над землі. І послав він від себе голубку, щоб побачити, чи не спала вода з-над землі. Та не знайшла та голубка місця спочинку для стопи своєї ноги, і вернулась до нього до ковчегу, бо стояла вода на поверхні всієї землі. І вистромив руку, і взяв він її, та й до себе в ковчег упустив її. І він зачекав іще других сім день, і знову з ковчегу голубку послав. І голубка вернулась до нього вечірнього часу, і ось у неї в дзюбку лист оливковий зірваний. І довідався Ной, що спала вода з-над землі. І він зачекав іще других сім день, і голубку послав. І вже більше до нього вона не вернулась. І сталося, року шістсотого й першого, місяця першого, першого дня місяця висохла вода з-над землі. І Ной зняв даха ковчегу й побачив: аж ось висохла поверхня землі! А місяця другого, двадцятого й сьомого дня місяця висохла земля. І промовив Ноеві Господь, кажучи: Вийди з ковчегу ти, а з тобою жінка твоя, і сини твої, і невістки твої. Кожну звірину, що з

тобою вона, від кожного тіла з-посеред птаства, і з-посеред скотини, і з-посеред усіх плазунів, що плазують по землі, повиводь із собою. І хай рояться вони на землі, і нехай на землі вони плодяться та розмножуються. І вийшов Ной, а з ним сини його, і жінка його, і невістки його. Кожна звірина, кожен плазун, усе птаство, усе, що рухається на землі, за родами їхніми вийшли з ковчегу вони. І збудував Ной жертівника Господеві. І взяв він із кожної чистої худоби й з кожного чистого птаства, і приніс на жертівнику цілопалення. І почув Господь пахощі любі, і в серці Своєму промовив: Я вже більше не буду землі проклинати за людину, бо нахил людського серця лихий від віку його молодого. І вже більше не вбиватиму всього живого, як то Я вчинив був. Надалі, по всі дні землі, сівба та жнива, і холоднеча та спека, і літо й зима, і день та ніч не припиняться!

Прокімен, гл. 6: Почуй, * Боже, * моє благання, * вислухай * мою молитву. (Пс. 60:2)

Стих: З кінців землі взиваю я до Тебе. (Пс. 60:3)

З книги Приповідок читання (3:19-34)

Уста праведного дають мудрість, а лукавий язик буде втятий. Уста праведного уподобання знають, а уста безбожних лукавство. Обманливі шальки огида для Господа, а повна вага це Його уподоба. Прийде пишність, та прийде і ганьба, а з сумирними мудрість. Невинність простосердих веде їх, а лукавство зрадливих їх вигубить. Не допоможе

багатство в день гніву, а справедливість від смерти визволює. Справедливість невинного дорого йому випростовує, безбожний же падає через безбожність свою. Справедливість прямих їх рятує, а зрадливі захоплені будуть своєю захланністю. При смерті людини безбожної гине надія, зникає чекання людини нікчемної. Виривається праведний з утиску, і замість нього безбожний іде. Свого ближнього нищить лукавий устами, а знанням визволяються праведні. Добром праведних місто радіє, а як гинуть безбожні співає. Благословенням чесних підноситься місто, а устами безбожних руйнується. Хто погорджує ближнім своїм, той позбавлений розуму, а розумна людина мовчить. Виявляє обмовник таємне, вірнодухий же справу ховає.

ЧЕТВЕРТА СЕРЕДА

Прокімен, гл. 4: Благословен Господь, Бог Ізраїля, * що творить чудеса – єдиний. (Пс. 71:18)

Стих: Боже, Твій розсуд дай цареві, синові царя Твою справедливить. (Пс. 71:1)

З книги Буття читання (9:18-10:1)

І були сини Ноеві, що вийшли з ковчегу: Сим, і Хам, і Яфет. А Хам він був батько Ханаанів. Оці троє були сини Ноеві, і від них залюднилася вся земля. І зачав був Ной, муж землі, садити виноград. І пив він вино та й упився, й обнажився в середині свого намету. І побачив Хам, батько Ханаанів, наготу батька свого, та й розказав обом браттям своїм надворі. Узяли тоді Сим та Яфет одежину, і поклали обидва на плечі свої, і позадкували, та й прикрили наготу батька свого. Вони відвернули дозаду обличчя свої, і не бачили нагоди батька свого. А Ной витверезився від свого вина, і довідався, що йому був учинив його син наймолодший. І сказав він: Проклятий будь Ханаан, він буде рабом рабів своїм браттям! І сказав він: Благословенний Господь, Симів Бог, і хай Ханаан рабом буде йому! Нехай Бог розпросторить Яфета, і нехай пробуває в наметах він Симових, і нехай Ханаан рабом буде йому! А Ной жив по потопі триста літ і п'ятдесят літ. А всіх Ноевих днів було дев'ятсот літ і п'ятдесят літ. Та й помер. Оце нащадки синів Ноевих: Сима, Хама та Яфета. А їм народились сини по потопі.

Прокімен, гл. 4: Мені добре * близько Бога бути. (Пс. 72:28)

Стих: Справді добрий Бог для правих. (Пс. 72:1)

З книги Приповідок читання (12:23-13:10)

Приховує мудра людина знання, а серце безумних глупоту викликає. Роботяща рука пануватиме, а лінива даниною стане. Туга на серці людини чавить її, добре ж слово її веселить. Праведний вивідає свою путь, а дорога безбожних зведе їх самих. Не буде ледачий пекти свого полу, а людина трудяща набуде маєток цінний. В путі праведности є життя, і на стежці її нема смерти. Син мудрий приймає картання від батька, а насмішник докору не слухає. З плоду уст чоловік споживає добро, а жадоба зрадливих насильство. Хто уста свої стереже, той душу свою береже, а хто губи свої розпускає, на того погібіль. Пожадає душа лінюха, та даремно, душа ж роботящих насититься. Ненавидить праведний слово брехливе, безбожний же чинить лихе, і себе засоромлює. Праведність оберігає невинного на дорозі його, а безбожність погублює грішника. Дехто вдає багача, хоч нічого не має, а дехто вдає бідака, хоч маєток великий у нього. Викуп за душу людини багатство її, а вбогий й докору не чує. Світло праведних весело світить, а світильник безбожних погасне. Тільки сварка пихою зчиняється, а мудрість із тими, хто радиться.

ЧЕТВЕРТА П'ЯТНИЦЯ

Прокімен, гл. 4: О Пастирю Ізраїля, прихили вухо. * Ти, що ведеш Йосифа, як овечку. (Пс. 79:2а)

Стих: Ти, що на херувимах возсідаєш, як у сяйві. (Пс. 79:2б)

З книги Буття читання (12:1-8)

І промовив Господь до Аврама: Вийди зо своєї землі, і від родини своєї, і з дому батька свого до Краю, який Я тобі покажу. І народом великим тебе Я вчиню, і поблагословлю Я тебе, і звеличу ймення твоє, і будеш ти благословенням. І поблагословлю, хто тебе благословить, хто ж тебе проклинає, того прокляну. І благословляться в тобі всі племена землі! І відправивсь Аврам, як сказав був до нього Господь, і з ним пішов Лот. Аврам же мав віку сімдесят літ і п'ять літ, як виходив з Харану. І Аврам узяв Сару, свою жінку, та Лота, сина брата свого, і весь маєток, який набули, і людей, що їх набули у Харані, та й вийшли, щоб піти до Краю ханаанського. І до Краю ханаанського вони прибули. І пройшов Аврам по Краю аж до місця Сихему, аж до дуба Мамре. А ханаанецинин тоді проживав у цім Краї. І Господь явився Авраму й сказав: Я дам оцей Край потомству твоєму. І він збудував там жертовника Господеві, що явився йому. А звідти він рушив на гору від сходу від Бет-Елу, і намета свого розп'яв, Бет-Ел від заходу, а Гай від сходу. І він збудував там Господу жертовника, і прикликав Господнє Ймення.

Прокімен, гл. 4: Ликуйте Богові, * нашій силі. (Пс. 81:2а)

Стих: Затягніть пісню, вдарте у бубон. (Пс. 80:3)

З книги Приповідок читання (14:15-27)

Вірить безглуздий в кожнісіньке слово, а мудрий зважає на кроки свої. Мудрий боїться й від злого вступає, нерозумний же гнівається та сміливий. Скорий на гнів учиняє глупоту, а людина лукава зненавиджена. Нерозумні глупоту впадковують, а мудрі знанням коронуються. Поклоняться злі перед добрими, а безбожники прибрамах праведного. Убогий зненавиджений навіть ближнім своїм, а в багатого друзі численні. Хто погорджує ближнім своїм, той грішить, а ласкавий до вбогих блаженний. Чи ж не блудять, хто оре лихе? А милість та правда для тих, хто оре добро. Кожна праця приносить достаток, але праця уст в недостаток веде. Корона премудрих їхня мудрість, а вінець нерозумних глупота. Свідок правдивий визволює душі, а свідок обманливий брехні торочить. У Господньому страхові сильна надія, і Він пристановище дітям Своім. Страх Господній криниця життя, щоб віддалятися від пасток смерті.

П'ЯТА СЕРЕДА

Прокімен, гл. 4: О Боже, відплати, Господи; * О Боже, відплати, і явився у сьайві. (Пс. 93:1)

Стих: Встань, Судде землі, відплати гордим по заслuzі. (Пс. 93:2)

З книги Буття читання (17:1-10)

І був Аврам віку дев'ятидесяти літ і дев'яти літ, коли явився Господь Аврамові та й промовив до нього: Я Бог Всемогутній! Ходи перед лицем Моїм, і будь непорочний! І дам Я Свого заповіта поміж Мною та поміж тобою, і дуже-дуже розмножу тебе. І впав Аврам на обличчя своє, а Бог до нього промовляв, говорячи: Я, ось Мій заповіт із тобою, і станеш ти батьком багатьох народів. І не буде вже кликатись ім'я твоє: Аврам, але буде ім'я твоє: Авраам, бо вчинив Я тебе батьком багатьох народів. І вчиню Я тебе дуже-дуже плідним, і вчиню, щоб вийшли з тебе народи, і царі з тебе вийдуть. І Я складу заповіта Свого поміж Мною та поміж тобою, і поміж твоїм потомством по тобі на їхні покоління на вічний заповіт, що буду Я Богом для тебе й для нащадків твоїх по тобі. І дам Я тобі та потомству твоєму по тобі землю скитання твого, увесь Край ханаанський, на вічне володіння, і Я буду їм Богом. І сказав Авраамові Бог: А ти заповіта Мого стерегтимеш, ти й потомство твої по тобі в їхніх поколіннях. То Мій заповіт, що його ви виконувать будете, поміж Мною й поміж вами, і поміж потомством твоїм по тобі: нехай кожен чоловічої статі буде обрізаний у вас.

Прокімен, гл. 4: Співайте Господеві * пісню нову. (Пс. 95:1)

Стих: Співайте Господеві, благословіть Його ім'я. (Пс. 95:2)

З книги Приповідок читання (15:20-16:10)

Мудрий син тішить батька свого, а людина безумна погорджує матір'ю своєю. Глупота то радість для нерозумного, а людина розумна дорогою простою ходить. Ламаються задуми з браку поради, при численності ж радників сповняться. Радість людині у відповіді його уст, а слово на часі своєму яке воно добре! Путь життя для премудрого утору, щоб віддалюватись від шеолу внизу. Дім пишних руйнує Господь, але ставить межу для вдови. Думки злого огида для Господа, але чисті для Нього приємні слова. Зажерливий робить нещасним свій дім, хто ж дарунки ненавидить, той буде жити. Серце праведного розмірковує про відповідь, а уста безбожних вибризкують зло. Далекий Господь від безбожних, але справедливих молитву Він чує. Світло очей тішить серце, добра звістка підкріплює кості. Ухо, що навчання життя вислуховує, буде перебувати між мудрими. Хто напучування не приймає, той не дбає про душу свою, а хто слухається остороги, здобуде той розум. Страх Господній навчання премудрости, а перед славою скромність іде. Заміри серця належать людині, та від Господа відповідь язика. Всі дороги людини чисті в очах її, та зважає душі Господь. Поклади свої чини на Господа, і будуть поставлені міцно думки твої. Все Господь учинив ради цілей Своїх, і безбожного на днину зла. Огида для Господа всякий бундючний, ручуся: не буде такий без вини! Провина

викуплюється через милість та правду, і страх Господній відводить від злого. Як дороги людини Господь уподобає, то й її ворогів Він замирює з нею. Ліпше мале справедливе, аніж великі прибутки з безправ'я. Розум людини обдумує путь її, але кроки її наставляє Господь. Вирішальне слово в царя на губах, тому в суді уста його не спроневіряться.

П'ята п'ятниця

Прокімен, гл. 4: Милосердний Господь і добрий, * повільний до гніву і вельми милостивий. (Пс. 102:8)

Стих: Благослови, душе моя, Господа, і все нутро моє – Його святу ім'я. (Пс. 102:1)

З книги Буття читання (22:1-19)

І сталося після цих випадків, що Бог випробовував Авраама. І сказав Він до нього: Аврааме! А той відказав: Ось я! І промовив Господь: Візьми свого сина, свого одинака, що його полюбив ти, Ісака, та й піди собі до краю Морія, і принеси там його в цілопалення на одній із тих гір, що про неї скажу тобі. І встав Авраам рано вранці, і свого осла осідлав; і взяв із собою двох слуг та Ісака, сина свого, і для цілопалення дров нарубав. І встав, і пішов він до місця, що про нього сказав йому Бог. А третього дня Авраам звів очі свої, та й побачив те місце здалека. І сказав Авраам своїм слугам: Сідайте собі тут з ослом, а я й хлопець підем аж туди, і поклонимося, і повернемося до вас. І взяв Авраам дрова для цілопалення, і поклав на Ісака, сина свого, і взяв в свою руку огонь та ножа, і пішли вони разом обоє. І сказав Ісак до Авраама, свого батька, говорячи: Батьку мій! А той відказав: Ось я, сину мій! І промовив Ісак: Ось огонь та дрова, а де ж ягня на цілопалення? І відказав Авраам: Бог нагледить ягня Собі на цілопалення, сину мій! І пішли вони разом обоє. І вони прийшли до місця, що про нього сказав йому Бог. І збудував там Авраам жертівника, і дрова розклав, і зв'язав Ісака, сина свого, і поклав його на жертівника над дровами. І простяг Авраам свою руку, і взяв

ножа, щоб зарізати сина свого... Та озвався до нього Ангол Господній із неба й сказав: Аврааме, Аврааме! А той відізвався: Ось я! І Ангол промовив: Не витягай своєї руки до хлопця, і нічого йому не чини, бо тепер Я довідався, що ти богобійний, і не пожалів для Мене сина свого, одинака свого. А Авраам звів очі свої та й побачив, аж ось один баран зав'яз у гущавині своїми рогами. І пішов Авраам, і взяв барана, і приніс його на цілопалення замість сина свого. І назвав Авраам ім'я місця того: Господь нагледить, що й сьогодні говориться: На горі Господь з'явиться. А Ангол Господній із неба озвався до Авраама подруге, і сказав: Клянуся Собою, це слово Господнє, тому, що вчинив ти цю річ, і не пожалів був сина свого, одинака свого, то благословляючи, Я поблагословлю тебе, і розмножуючи, розмножу потомство твоє, немов зорі на небі, і немов той пісок, що на березі моря. І потомство твоє внаслідок брами твоїх ворогів. І всі народи землі будуть потомством твоїм благословляти себе через те, що послухався ти Мого голосу. І вернувсь Авраам до слуг своїх. І встали вони, та й пішли разом до Беер-Шеви. І осів Авраам у Беер-Шеві.

Прокімен, гл. 4: Як величні діла Твої, Господи, * все премудрістю сотворив Ти. (Пс. 103:24)

Стих: Благослови, душе моя, Господа. Господи, Боже мій, Ти вельми великий. (Пс. 103:1)

З книги Приповідок читання (17:17-18:6)

Правдивий друг любить за всякого часу, в недолі ж він робиться братом. Людина, позбавлена розуму, ручиться, поруку дає за друга свого. Хто сварку кохає, той любить гріх; хто ж підвищує уста свої, той шукає нещастя. Людина лукавого серця не знайде добра, хто ж лукавить своїм язиком, упаде в зло. Хто родить безумного, родить на смуток собі, і не потішиться батько безглузлого. Серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості. Безбожний таємно бере хабара, щоб зігнути путі правосуддя. З обличчям розумного мудрість, а очі глупця аж на кінці землі. Нерозумний син смуток для батька, для своєї ж родительки гіркість. Не добре карати справедливого, бити шляхетних за щирість! Хто слова свої стримує, той знає пізнання, і холоднокровний розумна людина. І глупак, як мовчить, уважається мудрим, а як уста свої закриває розумним. Примхливий шукає сваволі, стає проти всього розумного. Нерозумний не хоче навчатися, а тільки свій ум показати. З приходом безбожного й ганьба приходить, а з легковаженням сором. Слова уст людини глибока вода, джерело премудрости бризкотливий потік. Не добре вважати на обличчя безбожного, щоб праведного повалити на суді. Уста нерозумного тягнуть до сварки, а слова його кличуть бійки.

Шоста середа

Прокімен, гл. 4: Я буду перед Господом ходити, * у країні живих. (Пс. 115:9)

Стих: Я люблю Господа, бо Він почув мій голос і мої благання. (Пс. 115:1)

З книги Буття читання (43:26-31; 45:1-17)

І ввійшов Йосип до дому, а вони принесли йому до дому дарунка, що в їхній руці. І вони поклонилися йому до землі. А він запитав їх про мир і сказав: Чи гаразд вашому батькові старому, про якого ви розповідали? Чи він ще живий? А вони відказали: Гаразд рабові твоєму, батькові нашому. Ще він живий. І вони схилилися, і вклонилися до землі. І звів він очі свої, та й побачив Веніямина, свого брата, сина матері своєї, і промовив: Чи то ваш наймолодший брат, що ви мені розповідали? І сказав: Нехай Бог буде милостивий до тебе, мій сину! І Йосип поспішив, бо порушилася його любов до брата його, і хотів він заплакати. І ввійшов він до іншої кімнати, і заплакав там... І вмив він лице своє, і вийшов, і стримався, та й сказав: Покладіть хліба!

І не міг Йосип здержатися при всіх, що стояли біля нього, та й закричав: Виведіть усіх людей від мене! І не було з ним нікого, коли Йосип відкрився браттям своїм. І він голосно заплакав, і почули єгиптяни, і почув дім фараонів. І Йосип промовив до братів своїх: Я Йосип... Чи живий ще мій батько?... І не могли його браття йому відповісти, бо вони налякались його... А Йосип промовив до братів своїх: Підійдіть же до мене! І вони підійшли, а він проказав: Я Йосип,

ваш брат, якого ви продали були до Єгипту... А тепер не сумуйте, і нехай не буде жалю в ваших очах, що ви продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами для виживлення. Бо ось два роки голод на землі, і ще буде п'ять літ, що не буде орки та жнив. І послав мене Бог перед вами зробити для вас, щоб ви позostались на землі, і щоб утримати для вас при житті велике число спасених. І виходить тепер, не ви послали мене сюди, але Бог. І Він зробив мене батьком фараоновим і паном усього дому його, і володарем усього краю єгипетського. Поспішіть, і йдіть до батька мого, та й скажіть йому: Отак сказав син твій Йосип: Бог зробив мене володарем усього Єгипту. Зійди ж до мене, не гайся. І осядь у землі Гошен, і будеш близький до мене ти, і сини твої, і сини синів твоїх, і дрібна та велика худоба твоя, і все, що твоє. І прогодую тебе там, бо голод буде ще п'ять років, щоб не збіднів ти, і дім твій, і все, що твоє. І ось очі ваші й очі брата мого Веніямина бачать, що це мої уста говорять до вас. І оповісте батькові моєму про всю славу мою в Єгипті, та про все, що ви бачили. І поспішіть, і приведіть вашого батька сюди. І впав він на шию Веніямину, братові своєму, та й заплакав, і Веніямин плакав на шиї його... І цілував він усіх братів своїх, і плакав над ними... А потому говорили брати його з ним. І розголошено в домі фараоновим чутку, говорячи: Прийшли Йосипові брати! І було це добре в очах фараонових та в очах його рабів. І промовив фараон до Йосипа: Скажи своїм братам: Зробіть оце: Понав'ючайте худобу свою, та й ідіть, прибудьте до Краю ханаанського.

Прокімен, гл. 4: Виконаю обіти мої Господеві * перед усім Його народом.
(Пс. 115:14)

Стих: Я був непохитний і довір'ї навіть тоді, коли казав: "Який же я нещасний". (Пс. 115:10)

З книги Приповідок читання (21:23-22:5)

Хто стереже свої уста й свого язика, той душу свою зберігає від лиха. Надутий пихою насмішник ім'я йому, він робить усе із бундючним зухвальством. Пожадання лінивого вб'є його, бо руки його відмовляють робити, він кожного дня пожадливо жадає, а справедливий дає та не жалує. Жертва безбожних огида, а надто тоді, як за діло безчесне приноситься. Свідок брехливий загине, а людина, що слухає Боже, говоритиме завжди. Безбожна людина жорстока обличчям своїм, а невинний зміцняє дорогу свою. Нема мудрости, ані розуму, ані ради наспроти Господа. Приготовлений кінь на день бою, але перемога від Господа! Ліпше добре ім'я за багатство велике, і ліпша милість за срібло та золото. Багатий та вбогий стрічаються, Господь їх обох створив. Мудрий бачить лихе і ховається, а безумні йдуть і караються. Заплата покори і страху Господнього, це багатство, і слава, й життя. Тернина й пастки на дорозі лукавого, а хто стереже свою душу, відійде далеко від них.

Шоста п'ятниця

Прокімен, гл. 6: Допомога наша * в імені Господа, * що створив небо * і землю. (Пс. 123:8)

Стих: Велике вчинив Господь із нами. (Пс. 123:1)

З книги Буття читання (49:33-50:1-26)

І закінчив Яків заповіта синам своїм, і втягнув свої ноги до ліжка, та й спочив. І він прилучився до своєї рідні. І впав Йосип на лице батька свого, та й плакав над ним, і цілував його. І звелів Йосип рабам своїм лікарям забальзамувати батька його. І забальзамували ці лікарі Ізраїля. І сповнилося йому сорок день, бо так сповняються дні бальзамування. І оплакував його Єгипет сімдесят день. А як минули дні оплакування його, то сказав Йосип до дому фараонового, говорячи: Коли знайшов я ласку в очах ваших, то говоріть до ушей фараонових так: Батько мій заприсяг був мене, говорячи: Ось я вмираю. У гробі моїм, що я собі викопав у Країні ханаанській, там поховаєш мене. А тепер нехай я піду, і поховаю батька свого, та й вернуся. І сказав фараон: Піди, і поховай свого батька, як заприсяг він тебе. І пішов Йосип поховати батька свого, а з ним пішли всі раби фараонові, старші дому його, і всі старші єгипетського краю, і весь дім Йосипів, і браття його, і дім батька його. Тільки дітей своїх та дрібну й велику худобу свою вони позоставили в країні Гошен. І вирушили з ним також колісниці та комонники. І був табір їх дуже великий. І прийшли вони до Горен-Атаду, що по другім боці Йордану, і плакали там великим та дуже ревним плачем... І він

учинив батькові своєму семиденну жалобу. І побачили мешканці того Краю, ханаанейни, жалобу в Горен-Атаді, та й сказали: То сильна жалоба для Єгипту! Тому то кликнули ім'я його Авел-Міцраїм, що на тім боці Йордану. І вчинили йому сини його так, як він їм заповів був. І понесли його сини його до ханаанського Краю, та й поховали його в печері поля Махпели, яке поле купив був Авраам на володіння для гробу від хіттеянина Ефрона, навпроти Мамре. А Йосип, як поховав він батька свого, вернувся до Єгипту, він і брати його, та всі, хто ходив з ним ховати батька його. І побачили Йосипові брати, що вмер їхній батько, та й сказали: А що як зненавидить нас Йосип, і справді верне нам усе зло, що ми йому були заподіяли? І переказали вони Йосипові, говорячи: Батько твій заповів був перед своєю смертю, кажучи: Отак скажіть Йосипові: Прошу, вибач гріх братів твоїх та їхню провину, бо вони тобі зло були заподіяли! А тепер вибач гріх рабам Бога батька твого! І заплакав Йосип, як вони говорили до нього... І пішли також браття його, і впали перед лицем його, та й сказали: Ось ми тобі за рабів! А Йосип промовив до них: Не бійтеся, бо хіба ж я замість Бога? Ви задумували були на мене зло, та Бог задумав те на добре, щоб зробити, як вийшло сьогодні, щоб заховати при житті великий народ! А тепер не лякайтеся, я буду утримувати вас та дітей ваших! І він потішав їх, і промовляв до їхнього серця. І осівся Йосип в Єгипті, він та дім батька його. І жив Йосип сто і десять літ. І побачив Йосип в Єфрема дітей третього покоління. Також сини Махіра, сина Манасіїного, були народилися на Йосипові коліна. І сказав Йосип до братів своїх: Я вмираю, а Бог конче згадає вас, і виведе

вас із цієї землі до Краю, якого присягнув був Авраамові, Ісакові та Якову. І Йосип заприсяг Ізраїлевих синів, говорячи: Конче згадає Бог вас, а ви винесете звідси кості мої! І упокоївся Йосип у віці ста й десяти літ. І забальзамували його, і він був покладений у труну в Єгипті.

Прокімен, гл. 5: Ті, що надіються на Господа, * як гора Сіон, що не захитається повіки. (Пс. 124:1)

Стих: Господь не дозволить, щоб берло грішних тяжило над долею праведних. (Пс. 124:3)

З книги Приповідок читання (31:8-31)

Відкривай свої уста немові, для суда всім нещасним. Відкривай свої уста, й суди справедливо, і правосуддя зроби для убогого та для нужденного. Хто жінку чесотну знайде? а ціна її більша від перел: довіряє їй серце її чоловіка, і йому не забракне прибутку! Вона чинить для нього добро, а не зло, по всі дні свого життя. Шукає вона вовни й льону, і робить охоче своїми руками. Вона, немов кораблі ті купецькі, здалека спроваджує хліб свій. І встане вона ще вночі, і видасть для дому свого поживу, а порядок служницям своїм. Про поле вона намишляла, і його набула, із плоду долоней своїх засадила вона виноградника. Вона підперізує силою стегна свої та зміцняє рамена свої. Вона розуміє, що добра робота її, і світильник її не погасне вночі. Вона руки свої простягає до прядки, а долоні її веретено тримають. Долоню свою відкриває для вбогого, а руки свої простягає до бідного. Холоду в домі своїм не боїться

вона, бо подвійно одягнений весь її дім. Килими поробила собі, віссон та кармазин убрання її. Чоловік її знаний при брамах, як сидить він із старшими краю. Тонку туніку робить вона й продає, і купцеві дає пояси. Сила та пишність одежа її, і сміється вона до прийдешнього дня. Свої уста вона відкриває на мудрість, і милостива наука їй на язиці. Доглядає вона ходи дому свого, і хліба з лінивства не їсть. Устають її діти, і хвалять її, чоловік її й він похваляє її: Багато було тих чеснотних дочок, та ти їх усіх перевищила! Краса то омана, а врода марнота, жінка ж богобоязна вона буде хвалена! Дайте їй з плоду рук її, і нехай її вчинки її вихваляють при брамах!

ВЕЛИКИЙ ПОНЕДІЛОК

Прокімен, гл. 6: Господь благословить тебе з Сіону, * і ти побачиш добро Єрусалиму. (Пс. 127:5)

Стих: Блаженні всі, що Господа бояться і Його дорогами ходять. (Пс. 127:1)

З книги Виходу читання (1:1-20)

Ось імена синів Ізраїлевих, які ввійшли в Єгипет з Яковом, батьком їхнім, ввійшли кожен з усім домом своїм: Рувім, Симеон, Левій та Іуда, Іссахар, Завулон і Веніамін, Дан і Неффалим, Гад і Асир. Всіх же душ, що пішли від лона Якова, було сімдесят п'ять, а Йосиф був уже в Єгипті. І помер Йосиф і всі браття його і весь рід їх; а сини Ізраїлеві розплодились і розмножились, і вирости й укріпилися надзвичайно, і наповнилася ними земля та. І став у Єгипті новий цар, який не знав Йосифа, і сказав своєму народу: ось народ синів Ізраїлевих численний і сильніший за нас; перехитримо ж його, щоб він не розмножувався; інакше, якщо виникне війна, з'єднається і він з нашими ворогами, і озброїться проти нас, і вийде із землі нашої. І поставили над ним начальників робіт, щоб виснажували його тяжкою працею. І він побудував фараону Пифом і Раамсес, міста для запасів; (і Он, він же Іліополь). Але чим більше виснажували його, тим більше він примножувався і тим більше він зростав, так що єгиптяни побоювалися синів Ізраїлевих. І тому єгиптяни з жорстокістю примушували синів Ізраїлевих до праці і робили життя їхнє гірким від тяжкої праці над глиною і плімфами, і від усякої польової праці, до якої приневолювали

їх з жорстокістю. Цар єгипетський повелів повитухам єврейок, з яких одній ім'я Шифра, а другій Фуа, і сказав їм: коли ви будете повивати у єврейок, то спостерігайте при пологах: якщо буде син, то умертвляйте його, а якщо дочка, то нехай живе. Але повитухи боялися Бога і не чинили так, як сказав їм цар Єгипетський, і залишали дітей живими. Цар Єгипетський покликав повитух і сказав їм: для чого ви робите так, що залишаєте дітей живими? Повитухи сказали фараону: єврейські жінки не такі як єгипетські; вони здорові, бо коли прийде до них повитуха, вони вже народили. За це Бог чинив добро повитухам, а народ примножувався і дуже посилювався.

Прокімен, гл. 6: Ми вас благословляємо ім'ям Господнім. *(Пс. 127:8)*

Стих: Надто мене гнобили вже з юнацтва мого. *(Пс. 128:1)*

З книги Йова читання *(1:1-12)*

Був чоловік в землі Уц, ім'я його Іов; і був чоловік цей непорочним, справедливим і богобоязким і уникав зла. І народилось у нього сім синів і три дочки. Господарство у нього було: сім тисяч дрібної худоби, три тисячі верблюрів, п'ятсот пар волів і п'ятсот ослиць, і дуже багато служників; і був чоловік цей найзнаменитішим серед усіх синів Сходу. Сини його сходилися, влаштовували бенкети кожен у своєму домі у свій день, і посилали й запрошували трьох своїх сестер їсти й пити з ними. Коли коло гостинних днів завершувалось, Іов посилав за ними й

освячував їх і, встаючи рано вранці, возносив всепалення по числу всіх їх (і одного тільця за гріх за душі їхні). Бо Іов говорив: може, сини мої згрішили і зневажили Бога у серці своєму. Так чинив Іов у всі такі дні. І був день, коли прийшли сини Божі стати перед Господом; між ними прийшов і сатана. І сказав Господь сатані: звідкіля ти прийшов? І відповів сатана Господу і сказав: я ходив по землі й обійшов її. І сказав Господь сатані: чи звернув ти увагу твою на раба Мого Іова? Бо немає такого, як він, на землі: чоловік непорочний, справедливий, богобоязкий і уникає зла. І відповів сатана Господу і сказав: хіба даремно богобоязкий Іов? Чи не Ти навколо огородив його і дім його і все, що у нього? Діло рук його Ти благословив, і стада його розповсюджуються по землі, але простягни руку Твою і доторкнись до всього, що у нього, – чи благословить він Тебе? І сказав Господь сатані: ось, усе, що у нього, у руці твоїй, тільки на нього не простягай руки твоєї. І відійшов сатана від лиця Господа.

Євангелія: *Мт. 24:3-35, зачало 98*

ВЕЛИКИЙ ВІКТОРОК

Прокімен, гл. 6: Воскресни, Господи, * до Твого відпочинку, * Ти і Кивот
Твоєї Святині. (Пс. 131:8)

Стих: Згадай, Господи, Давида і всю його смиренність. (Пс. 131:1)

З книги Виходу читання (2:5-10)

І вийшла дочка фараонова на ріку купатися, а прислужниці її ходили берегом ріки. Вона побачила кошик серед тросника і послала рабиню свою взяти його. Відкрила і побачила немовля; і ось, дитя плакало в кошику; і зглянулася на нього дочка фараонова і сказала: це з єврейських дітей. І сказала сестра його дочці фараоновій: чи не піти мені і чи не покликати до тебе годувальницю із єврейок, щоб вона вигодувала тобі немовля? Дочка фараонова сказала їй: піди. Дівчина пішла і покликала матір немовляти. Дочка фараонова сказала їй: візьми немовля це і вигодуй його мені; я дам тобі винагороду. Жінка взяла немовля і вигодувала його. І вирросло немовля, і вона привела його до дочки фараонової, і був у неї замість сина, і дала ім'я йому Мойсей, тому що, говорила вона, я з води взяла його.

Прокімен, гл. 4: Глядіть, як добре і як любо, * коли брати живуть укупі!
(Пс. 132:1)

Стих: Немов на голові найліпше миро, що на бороду стікає, на бороду
Арона. (Пс. 132:2)

З книги Йова читання (1:13-22)

І був день, коли сини його і дочки його їли і вино пили в домі первородного брата свого. І ось, приходить вісник до Іова і каже: воли орали, і ослиці паслися біля них, як напали Савеяни і взяли їх, а юнаків убили вістрям меча; і врятувався тільки я один, щоб сповістити тобі. Ще він говорив, як приходить інший і повідомляє: огонь Божий упав з неба і попалив овець та юнаків і поглинув їх; і врятувався тільки я один, щоб сповістити тобі. Ще цей говорив, як приходить інший і каже: халдеї розташувалися трьома загонами і кинулися на верблюдів і взяли їх, а юнаків вбили вістрям меча; і врятувався тільки я один, щоб сповістити тобі. Ще той говорив, приходить інший і говорить: сини твої і дочки твої їли і вино пили в домі первородного брата свого; і ось, великий вітер прийшов з пустелі і охопив чотири кути дому, і дім упав на юнаків, і вони померли; і врятувався тільки я один, щоб сповістити тобі. Тоді Іов встав і розірвав верхню одягу свою, обстриг голову свою й упав на землю, поклонився і сказав: нагим я вийшов із лона матері моєї, нагим і повернуся. Господь дав. Господь і взяв; як угодно було Господу, так і сталося; нехай буде ім'я Господнє благословенне! В усьому цьому не згрішив Іов і не сказав нічого нерозумного про Бога.

Євангелія: Мт. 24:36-26:2, зачало 102

ВЕЛИКА СЕРЕДА

Прокімен, гл. 4: Хваліте Бога неба, * бо Він добрий і милість Його вічна.
(Пс. 135:26)

Стих: Хваліте Бога над богами, бо млість Його вічна. (Пс. 135:2)

З книги Виходу читання (2:11-22)

Через багато років, коли Мойсей виріс, трапилося, що він вийшов до братів своїх (синів Ізраїлевих) і побачив тяжку роботу їхню; і побачив, що єгиптянин б'є одного єврея з братів його (синів Ізраїлевих). Подивившись туди й сюди і побачивши, що нема нікого, він убив єгиптянина і сховав його у піску. І вийшов він на другий день, і ось, два єврея сваряться; і сказав він тому, хто кривдив: навіщо ти б'єш ближнього твого? А той сказав: хто поставив тебе начальником і суддею над нами? Чи не думаєш убити мене, як убив учора єгиптянина? Мойсей злякався і сказав: дійсно, дізналися про цю справу. І почув фараон про цю справу і хотів убити Мойсея; але Мойсей утік від фараона й зупинився в землі Мадіамській; і, прийшовши в землю Мадіамську, сів біля колодязя. У священика Мадіамського було сім дочок, які пасли овець батька свого Іофора. Вони прийшли, набрали води і наповнили корита, щоб напоїти овець батька свого Іофора. І прийшли пастухи й відігнали їх. Тоді встав Мойсей і захистив їх, і начерпав їм води і напоїв овець їхніх. І прийшли вони до Рагуїла, батька свого, і він сказав їм: чому ви так скоро прийшли сьогодні? Вони сказали: якийсь єгиптянин захистив нас від пастухів і навіть начерпав

нам води і напоїв овець наших. Він сказав дочкам своїм: де ж він? Навіщо ви залишили його? Покличте його, і нехай він їсть хліб. Мойсееві сподобалося жити у цього чоловіка; і він видав за Мойсея дочку свою Сепфору. Вона зачала і народила сина, і Мойсей нарід йому ім'я: Гирсам, тому що, говорив він, я став пришельцем у чужій землі. І, зачавши ще, народила другого сина, і він нарід йому ім'я Єлиезер, сказавши: Бог отця мого був мені помічником і визволив мене від руки фараона.

Прокімен, гл. 4: Милість Твоя, Господи, повіки; * не покидай діла рук Твоїх. *(Пс. 137:8)*

Стих: Хвалитиму Тебе, Господи, усім серцем моїм. *(Пс. 137:1)*

З книги Йова читання *(2:1-10)*

Був день, коли прийшли сини Божі, щоб стати перед Господом; між ними прийшов і сатана стати перед Господом. І сказав Господь сатані: звідкіля ти прийшов? І відповів сатана Господу і сказав: я ходив по землі й обійшов її. І сказав Господь сатані: чи звернув ти увагу твою на раба Мого Іова? Бо нема такого, як він, на землі: чоловік непорочний, справедливий, богобоязкий, і віддаляється від зла, і до цього часу твердий у своїй непорочності; а ти підбурював Мене проти нього, щоб згубити його безвинно. І відповів сатана Господу і сказав: шкіру за шкіру, а за життя своє людина віддасть усе, що є у неї; але простягни руку свою і доторкнись до кісток його і плоті його, – чи благословить він

Тебе? І сказав Господь сатані: ось, він у руці твоїй, тільки душу його збережи. І відійшов сатана від лиця Господа й уразив Іова проказою лютою від підшви ноги його до самого тімені. І взяв він собі черепок, щоб шкребти себе ним, і сів у попіл поза селищем. І сказала йому жінка його: ти все ще твердий у непорочності своїй! Похули Бога і помри. Але він сказав їй: ти говориш як одна із безумних: невже добре ми будемо приймати від Бога, а злого не будемо приймати? У всьому цьому не згрішив Іов устами своїми.

Євангелія: Мт. 26:6-16, зачало 108

